

ANDĚL - K. Kryl

G Z rozmláče **Em** nýho kostela, **G** v krabici **D7** s kusem mýdla,
G přinesl **Em** jsem si anděla, **G** poláma **D7** li mu kří **G** dla.
G Díval se **Em** na mne oddaně, **G** já měl jsem **D7** trochu trému,
G tak vtiskl **Em** jsem mu do dlaně **G** lahvičku **D7** od parfém **G** mu.

®:
G A proto, **Em** prosím, věř mi, **G** chtěl jsem ho **D7** žádat,
G aby mi **Em** mezi dveřmi **G** pomohl **D7** hádat,
G co mě čeká **Em D7** a nemi **G** ne, co mě čeká **Em D7** a nemi **G** ne.

G Pak hlída **Em** li jsme oblohu, **G** pozor **D7** jíce ptáky,
G debatu **Em** jíce o Bohu **G** a hraní **D7** na vojá **G** ky.
G Do tváře **Em** jsem mu neviděl, **G** pokoušel **D7** se ji schovat,
G to asi **Em** ptákům záviděl, **G** že mohou **D7** poleto **G** vat.

®
G Když novin **Em** ky mi sděloval **G** u okna **D7** do ložnice,
G já křídla **Em** jsem mu ukoval **G** z mosazný **D7** nábojni **G** ce.
G A tak jsem **Em** pozbyl anděla, **G** on oknem **D7** uletěl mi,
G však přítel **Em** prý mi udělá **G** novýho **D7** z mojí hel **G** my.

®